GENERALINIO ADVOKATO
PAOLO MENGOZZI IŠVADA,
pateikta 2012 m. balandžio 18 d.[1]

Byla C-490/10

Europos Parlamentas
prieš

Europos Sąjungos Tarybą

„Ieškinys dėl panaikinimo — SESV 337 straipsnio ir Euratomo sutarties 187 straipsnio kaip dvigubo teisinio pagrindo pasirinkimas — Priemonės, kurios patenka į SESV 194 straipsniu specialiai reglamentuojamų su energetika susijusių Sąjungos įgaliojimų taikymo sritį ir turi būti grindžiamos vienu teisiniu pagrindu (SESV 194 straipsniu)“

I – Įžanga

1. 2010 m. spalio 12 d. pareikštu ieškiniu Europos Parlamentas prašo Europos Sąjungos Teisingumo Teismo panaikinti 2010 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96 panaikinimo[2] (toliau – ginčijamas reglamentas).

2. Kalbant apie esmę, pažymėtina, kad šioje byloje reikia nustatyti tinkamą ginčijamo reglamento teisinį pagrindą, t. y. ginčas susijęs, pirma, su SESV 337 straipsniu ir Euratomo sutarties 187 straipsniu, kurie yra bendrosios nuostatos atitinkamų Sutarčių numatytos informacijos rinkimo srityje ir kuriais grindžiamas ginčijamas reglamentas, ir, antra, su SESV 194 straipsniu, įterptu Lisabonos sutartimi, kuris skirtas Sąjungos politikai energetikos srityje ir kurį taikyti prašo Parlamentas.

3. Šioje byloje reikia nuspręsti, ar turi būti taikomi SESV 337 straipsnis ir Euratomo sutarties 187 straipsnis, pagal kuriuos Europos Sąjungos Taryba sprendžia atitinkamai kvalifikuotąja balsų dauguma ir paprastąja balsų dauguma, ar SESV 194 straipsnis, pagal kurį turi būti taikoma įprasta teisėkūros procedūra ir atitinkamai Parlamentui suteikiama teisė dalyvauti priimant priemonę pagal šios procedūros taikymo taisykles.

1 — Originalo kalba: italų.
2 — OL L 180, p. 7.

II – Teisės aktai ir faktinės bylos aplinkybės

4. Informacijos, susijusios su įvairių energetikos sektorių investiciniais projektais, rinkimas buvo reglamentuojamas Reglamentu (EEB) Nr. 1056/72[3], iš dalies pakeistu Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1215/76[4] ir vėliau pakeistu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 736/96[5].

5. 2009 m. liepos 17 d. Europos Komisija kreipėsi į Tarybą su reglamento, kuris pakeistų Reglamentą Nr. 96/736, pasiūlymu, ir kaip teisinį pagrindą nurodė EB 284 straipsnį ir Euratomo sutarties 187 straipsnį.

6. 2009 m. gruodžio 1 d., įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Komisija priėmė komunikatą, skirtą Parlamentui ir Tarybai, dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikio vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms[6].

7. Komisija konkrečiai nurodė pasiūlymus, kurių atveju Lisabonos sutartimi padaryti pakeitimai taip pat lėmė teisinio pagrindo pakeitimą, kuris neapsiribojo vien straipsnių numeracijos pakeitimu.

8. 2009 m. gruodžio 2 d. Komisija pareiškė mananti, kad nagrinėjamo reglamento pasiūlymo teisinio pagrindo atveju reikėjo pakeisti tik straipsnių numeraciją, taigi kaip teisinis pagrindas buvo nurodyti SESV 337 straipsnis ir Euratomo sutarties 187 straipsnis.

9. 2010 m. birželio 24 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą ir kaip teisinį pagrindą nurodė SESV 337 straipsnį ir Euratomo sutarties 187 straipsnį.

10. 2010 m. rugsėjo 21 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 833/2010, įgyvendinantį ginčijamą reglamentą[7], kuriuo apibrėžta informacijos apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus pranešimo Komisijai forma ir kiti techniniai aspektai.

III – Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

11. Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

12. Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

13. Parlamentas taip pat pareiškia, kad neprieštarautų Teisingumo Teismo sprendimui, jeigu jis, patenkinęs ieškinį, paliktų galioti ginčijamo reglamento padarinius pagal SESV 264 straipsnio 2 dalies nuostatą. O Taryba savo atsiliepime į ieškinį aiškiai prašo (papildomai), kad jei ginčijamas teisės aktas būtų panaikintas, palikti galioti jo padarinius iki naujos priemonės priėmimo.

3 — 1972 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentas dėl pranešimo Komisijai apie Bendrijos lygmens investicinius projektus naftos, gamtinių dujų ir elektros srityse (OL L 120, p. 7).

4 — 1976 m. gegužės 4 d. reglamentas (OL L 140, p. 1).

5 — 1996 m. balandžio 22 d. reglamentas (OL L 102, p. 1).

6 — KOM(2009) 665 galutinis, 2009 m. gruodžio 2 d.

7 — OL L 248, p. 36.

14. 2011 m. balandžio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Komisijai ir Prancūzijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus.

15. 2011 m. gruodžio 5 d. Teisingumo Teismas paprašė šalis raštu konkrečiai nurodyti, ar, jų manymu, dėl procedūrų, numatytų SESV 194 straipsnyje ir Euratomo sutarties 187 straipsnyje, skirtumų šios dvi nuostatos kartu negali būti Sąjungos teisės akto teisinis pagrindas.

IV – Vertinimas

16. Kaip matyti iš kiekvienos šalies pareiškimų, pagrindinės bylos šalių ir į bylą įstojusių šalių ginčas susijęs su tinkamo ginčijamo reglamento teisinio pagrindo pasirinkimu.

17. Parlamento teigimu, turėjo būti remiamasi Lisabonos sutartimi įterptu SESV 194 straipsniu, skirtu konkrečiai energetikos sričiai, ir visų pirma laikomasi šio straipsnio 2 dalies nuostatos, pagal kurią priemones, būtinas 1 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti, Parlamentas ir Taryba nustato spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, pasikonsultavę su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu bei Regionų komitetu.

18. Reikėjo remtis tuo straipsniu, nes ginčijamas reglamentas – tai priemonė, būtina Sąjungos energetikos politikos tikslams pasiekti renkant informaciją, susijusią su energetikos infrastruktūros investiciniais projektais, kurie turi būti įgyvendinti šiame sektoriuje.

19. Taryba, palaikoma Komisijos ir Prancūzijos Respublikos, teigia atvirkščiai – kad teisingai pasirinko SESV 337 straipsnį ir Euratomo sutarties 187 straipsnį, pagal kuriuos Komisijai pripažįstama teisė, atliekant jai patikėtas užduotis, rinkti bet kokią reikalingą informaciją po to, kai Taryba priima sprendimą, nes šiuo atveju buvo kalbama vien apie informacijos rinkimą (net jeigu ji susijusi su investicijomis į energetikos infrastruktūrą, tarp kurių patenka ir investicijos į branduolinės energetikos infrastruktūrą).

20. Todėl siekiant išspręsti ginčą būtina apibrėžti minėtų nuostatų, t. y. SESV 194 straipsnio, SESV 337 straipsnio ir Euratomo sutarties 187 straipsnio santykį.

21. Pirma, išnagrinėsiu SESV 194 ir 337 straipsnius, nes jie yra tos pačios Sutarties nuostatos, paskui palyginsiu SESV 194 straipsnį ir Euratomo sutarties 187 straipsnį.

A – *Dėl SESV 194 ir 337 straipsnių santykio*

22. SESV 194 straipsnis (kurio dabartinė formuluotė įtvirtinta Lisabonos sutartimi) įterptas į Sutarties XXI antraštinę dalį, skirtą energetikai, ir jame nustatyta:

„Kuriant vidaus rinką ar jai veikiant ir atsižvelgiant į poreikį išsaugoti ir gerinti aplinką, Sąjungos energetikos politika, vadovaujantis valstybių narių solidarumu, siekiama:

a) užtikrinti energijos rinkos veikimą;

b) užtikrinti energijos tiekimo saugumą Sąjungoje;

c) skatinti energijos vartojimo efektyvumą bei taupymą ir naujų bei atsinaujinančių energijos formų plėtojimą; ir

d) skatinti energetikos tinklų sujungimą.

2. Nepažeidžiant kitų Sutarčių nuostatų taikymo, Europos Parlamentas ir Taryba, spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, nustato priemones, būtinas 1 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti. Šios priemonės patvirtinamos pasikonsultavus su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu bei Regionų komitetu.

Nepažeidžiant 192 straipsnio 2 dalies c punkto, jos neturi poveikio valstybės narės teisei apibrėžti savo energijos išteklių naudojimo sąlygas, pasirinkti tarp skirtingų energijos šaltinių ir nustatyti bendrą energijos tiekimo struktūrą.

<…>“

23. Šis straipsnis – tai norma, specialiai priimta Sąjungos politikai energetikos sektoriuje reglamentuoti, taigi tai yra bendra referencinė nuostata.

24. Kaip matyti iš SESV 194 straipsnio 2 dalies, priemonės, kuriomis siekiama šio straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų, turi būti priimamos pagal įprastą teisėkūros procedūrą.

25. Kad SESV 194 straipsnis yra bendro pobūdžio, matyti ir iš tos pačios 2 dalies žodžių junginio „nepažeidžiant kitų Sutarčių nuostatų taikymo“. Iš šio patikslinimo, kuriuo užtikrinamas specialiųjų normų, kuriomis šioje srityje nustatomos skirtingos priemonių priėmimo procedūros, taikymas, matyti, kad SESV 194 straipsnyje numatyta procedūra turi būti taikoma kaip bendroji procedūra.

26. Savo ruožtu SESV 337 straipsnyje (iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo – EB 284 straipsnis), esančiame ESV sutarties septintojoje dalyje, kurioje įtvirtintos šios sutarties bendrosios ir baigiamosios nuostatos, nustatyta:

„Komisija, laikydamasi pagal Sutarčių nuostatas Tarybos sprendžiant paprasta balsų dauguma nustatytų apribojimų ir sąlygų, gali rinkti bet kokią informaciją ir daryti bet kokį patikrinimą, reikalingą jai patikėtoms užduotims atlikti.“

27. Kaip matyti ir iš to, kad šis straipsnis yra tarp bendrųjų ir baigiamųjų Sutarties nuostatų, jis yra baigiamoji nuostata, kuri gali būti laikoma bendrąja ta prasme, kad tuomet, kai neturi būti taikomos konkretesnės normos, ja Komisijai pripažįstama savarankiška teisė rinkti informaciją, reikalingą jai Sutartimis patikėtoms užduotims atlikti.

28. Taigi SESV 337 straipsnis turi būti skaitomas kartu griežtai atsižvelgiant tiek į kitas Sutarties nuostatas, nes juo siekiama palengvinti įvairių Sąjungai suteiktų įgaliojimų vykdymą, tiek į Komisijos teisę imtis veiksmų pagal Sutarties nuostatas, kuriomis jai patikimos specialios užduotys.

29. Kaip matyti iš žodžių junginio „pagal Sutarčių nuostatas“, esančio nagrinėjamame straipsnyje, „teisė rinkti informaciją nėra savarankiška ir yra papildoma ta prasme, kad Komisijai patikėtos užduotys visose šiose srityse neabejotinai bus veiksmingiau atliktos, jeigu ji galės gauti tikslią informaciją“ [8].

30. Teisingumo Teismas dėl EEB sutarties 213 straipsnio (kuris šiuo metu iš esmės atitinka dabartinį SESV 337 straipsnį) yra nurodęs, kad šis straipsnis gali būti Tarybos priimamo teisės akto savarankiškas teisinis pagrindas [9].

8 — Generalinio advokato F. G. Jacobs išvados byloje, kurioje buvo priimtas 1995 m. lapkričio 9 d. Sprendimas *Vokietija prieš Tarybą* (C-426/93, Rink. p. I-3723), 23 punktas.

9 — Sprendimas *Vokietija prieš Tarybą* (minėtas 8 išnašoje, 18 ir 19 punktai).

31. Konkrečiai kalbant, buvo pripažinta [10] Tarybos teisė priimti vieną norminį teisės aktą, kuriuo reglamentuojama Komisijos teisė rinkti reikalingą informaciją keliose veiklos srityse, neįpareigojant Tarybos tvirtinti daugybės norminių teisės aktų remiantis kiekvienu atveju taikytinomis normomis.

32. Taip buvo nuspręsta dėl to, kad Komisijos gauta konkrečios srities informacija gali būti svarbi kelioms sritims ir kad „būtų, švelniai tariant, nelogiška, jei Taryba privalėtų priimti daugybę aktų dėl informacijos rinkimo laikydamasi skirtingų procedūrų, ypač atsižvelgiant į tai, kad tam tikros informacijos rūšys apima kelias Komisijos veiklos sritis“ [11].

33. Dviejų nagrinėjamų nuostatų skirtumas yra tas, kad SESV 194 straipsnis – tai bendroji nuostata, skirta tik energetikos sričiai, taigi juo apibrėžiami įgaliojimai, kurie gali būti laikomi sektoriniais, nes jie apima visą vieną sritį, o SESV 337 straipsnis gali būti taikomas kiekvienu atveju, kai Komisija turi įgaliojimus veikti pagal Sutartis.

34. Tai, kad dviejų nagrinėjamų nuostatų, nors abi yra bendro pobūdžio, taikymo sritis skirtinga, praktiškai gali lemti jų koliziją, kai, kaip nagrinėjamu atveju, tam tikru teisės aktu siekiama reglamentuoti informacijos rinkimą energetikos sektoriuje.

35. Šios kolizijos neįmanoma pašalinti vadovaujantis įprastu prieštaravimų tarp normų šalinimo kriterijumi, pagal kurį specialioji norma turi viršenybę bendrosios normos atžvilgiu.

36. Iš tikrųjų šį kriterijų galima taikyti, jei nagrinėjamos normos, kuriomis reglamentuojama ta pati sritis – o tai reikia nustatyti atsižvelgiant į saugomą teisinį interesą – ir kurios skiriasi tuo, kad pagal specialiąją normą daliai bendrąja norma reglamentuojamos srities specialiąja nuostata taikomos skirtingos taisyklės.

37. Abu nagrinėjami straipsniai, atvirkščiai, yra bendro pobūdžio ir jų dalykas skiriasi, todėl neįmanoma nurodyti normos, kuri kitos atžvilgiu būtų specialioji.

38. Negalima sutikti su Tarybos argumentu, kad SESV 194 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta sąlyga, pagal kurią negali būti pažeidžiamos kitos Sutarčių nuostatos, energetikos sektoriuje leidžiama taikyti kitokias normas ir atitinkamai, kaip *lex specialis*, taikyti SESV 337 straipsnį, kuris dėl to gali būti ginčijamo reglamento teisinis pagrindas.

39. Iš tikrųjų ši išlyga susijusi tik su nuostatomis, kuriomis nustatomas kitoks reglamentavimas nei SESV 194 straipsnio 2 dalimi, nes jos skirtos reglamentuoti specialius energetikos srities aspektus arba bet kuriuo atveju kitas sritis, kurios vis dėlto yra taip glaudžiai susijusios su energetikos sritimi, kad šių atitinkamų sričių negalima aiškiai atskirti [12], bet nagrinėjamu atveju taip nėra [13].

10 — Dar iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir įprastos teisėkūros procedūros, kaip bendros referencinės procedūros, įtvirtinimo.

11 — Sprendimas *Vokietija prieš Tarybą* (minėtas 8 išnašoje, 19 punktas, taip pat žr. išvados toje pačioje byloje 24 punktą).

12 — Pavyzdžiui, su aplinkos apsauga susijęs SESV 192 straipsnio 2 dalies c punktas, į kurį aiškiai daroma nuoroda SESV 194 straipsnio 2 dalyje ir pagal kurį leidžiama priimti priemones, turinčias nemažai įtakos valstybėms narėms, kai šios renkasi skirtingus energijos šaltinius ir savo energijos tiekimo bendrą struktūrą. Be to, būtent dėl to, kad šia nuostata nukrypstama nuo SESV 194 straipsnio 2 dalies, pagal ją turi būti taikoma speciali teisėkūros procedūra (Taryba sprendžia vienbalsiai pasikonsultavusi su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu bei Regionų komitetu), gerokai sudėtingesnė nei numatytoji SESV 337 straipsnyje.

13 — Kaip kitas nuostatas, kuriomis irgi nukrypstama nuo SESV 194 straipsnyje numatytos procedūros, Taryba taip pat nurodo SESV 122 ir 170 straipsnius. Tačiau šiais atvejais SESV 194 straipsnis netaikomas dėl reglamentuojamų sričių skirtingumo, nes SESV 122 straipsnis susijęs su ekonomikos politika ir juo reglamentuojama Tarybos teisė priimti sprendimą dėl ekonominę padėtį atitinkančių priemonių, jei kyla didelių sunkumų dėl tam tikrų produktų tiekimo, visų pirma energetikos srityje, o SESV 170 straipsnis susijęs su transeuropiniais tinklais ir Sąjungos prisidėjimu prie transeuropinių tinklų kūrimo ir plėtojimo transporto, telekomunikacijų ir energijos infrastruktūrų srityse.

40. Kadangi šiuo atveju specialiosios nuostatos nėra, tinkamas ginčijamo reglamento teisinis pagrindas turi būti nustatytas išnagrinėjus, kaip nurodo Teisingumo Teismas, objektyvius elementus, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kuriems, be kita ko, priskirtinas atitinkamo teisės akto tikslas ir turinys [14].

41. Teisingumo Teismo praktikoje taip pat buvo konkrečiai nurodyta, kad priemonė, kuria siekiama dvigubo tikslo arba kuri sudaryta iš dviejų komponentų, jei vienas iš šių elementų yra pagrindinis arba dominuojantis, turi būti grindžiama jį atitinkančiu teisiniu pagrindu [15].

42. Tik priemonė, kuria tuo pat metu siekiama kelių tarpusavyje neatskiriamų tikslų, kurių nė vienas nėra išvestinis ir netiesioginis kito atžvilgiu, gali būti grindžiama kiekvienu atveju tinkamais skirtingais teisiniais pagrindais [16].

43. Nagrinėjamu atveju visų pirma pripažintina, kad pagal SESV 194 straipsnio 2 dalį Parlamentas ir Taryba pagal įprastą teisėkūros procedūrą sprendžia tuomet, kai turi patvirtinti *priemones, būtinas* šios nuostatos 1 dalyje nurodytiems *tikslams*, t. y. Sąjungos energetikos politikos tikslams, *pasiekti*.

44. Tačiau SESV 337 straipsnis skiriasi, nes jame nurodyta bendro pobūdžio Komisijos vykdoma veikla – informacijos rinkimas ir patikrinimų, reikalingų jai patikėtoms užduotims įvykdyti, atlikimas – ir nereikalaujama, kad Tarybos prireikus priimtos paprastąja balsų dauguma priemonės būtų būtinos konkrečios Sąjungos politikos tikslams pasiekti.

45. Todėl ginčijamas reglamentas pateks į SESV 194 straipsnio taikymo sritį, jei, atsižvelgiant į jo turinį ir siekiamus tikslus, jis gali būti pripažintas viena iš „priemonių, būtinų [SESV 194 straipsnio] 1 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti“ [17], t. y. priemone, skirta palengvinti Sąjungos energetikos politikos vykdymą ir jos tikslų įgyvendinimą.

46. Atvirkščiai, SESV 337 straipsnis bus tinkamas ginčijamo reglamento teisinis pagrindas tuo atveju, jei informacijos rinkimas negalės būti tiesiogiai susietas su Sąjungos energetikos politikos tikslų įgyvendinimu, todėl negalės būti pripažįstamas priemone, būtina šiems tikslams pasiekti.

47. Taigi, nagrinėjant ginčijamo reglamento tekstą, ypač jo pavadinimą ir jį sudarančius straipsnius, reikia įvertinti, ar nagrinėjamos informacijos rinkimas ir pateikimas yra būtini ir glaudžiai susiję su SESV 194 straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų įgyvendinimu.

48. Pirma, pažymėtina, kad yra keli ginčijamo reglamento straipsniai, kurie negali būti objektyviai pripažįstami kaip prisidedantys prie Sąjungos energetikos politikos tikslų įgyvendinimo, todėl jai vykdyti nėra būtini.

14 — Pavyzdžiui, žr. 1991 m. birželio 11 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-300/89, Rink. p. I-2867, 10 punktas), 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-338/01, Rink. p. I-4829, 54 punktas), 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (C-155/07, Rink. p. I-8103, 34 punktas) ir 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (C-166/07, Rink. p. I-7135, 42 punktas).

15 — Ypač žr. 2001 m. sausio 30 d. Sprendimą *Ispanija prieš Tarybą* (C-36/98, Rink. p. I-779, 59 punktas), 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-211/01, Rink. p. I-8913, 39 punktas), 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (minėtas 14 išnašoje, 55 punktas), 2006 m. sausio 10 d. Sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (C-178/03, Rink. p. I-107, 42 punktas) ir 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimą *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (C-411/06, Rink. p. I-7585, 46 punktas).

16 — Be kita ko, žr. 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimą *Huber* (C-336/00, Rink. p. I-7699, 31 punktas), 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-281/01, Rink. p. I-12049, 35 punktas) ir 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (cituotas 15 išnašoje, 40 punktas).

17 — Šiomis priemonėmis pagal SESV 194 straipsnio 1 dalį siekiama užtikrinti energijos rinkos veikimą ir energijos tiekimo saugumą Sąjungoje, taip pat skatinti energijos vartojimo efektyvumą, taupymą ir naujų bei atsinaujinančių energijos formų plėtojimą, taip pat energetikos tinklų sujungimą.

49. Tai 4 straipsnis, kuriame nurodytas informacijos, kuri turi būti pateikta suinteresuotosioms valstybėms, šaltinis (įmonės), 7 straipsnis, susijęs su terminu, per kurį turi būti priimtos ginčijamo reglamento įgyvendinimo nuostatos, 8 straipsnis, susijęs su duomenų tvarkymu, ir 9 straipsnis, skirtas fizinių asmenų apsaugai atsižvelgiant į asmens duomenų valdymą.

50. Šios nuostatos laikytinos tipinėmis reglamento, skirto informacijai rinkti, nuostatomis, nes jose nurodyti asmenys, kurie turi pateikti informaciją, ir institucija (Komisija), atsakinga už duomenų apdorojimą, taip pat fizinių asmenų duomenų apsaugos sistema ir įgyvendinimo nuostatų, susijusių su atitinkamo informacijos pateikimo forma ir techniniais aspektais, priėmimo terminai.

51. Tačiau ginčijamo reglamento pavadinimas ir kitos nuostatos glaudžiai susijusios su Sąjungos energetikos politika, o ne vien su bendros informacijos rinkimu.

52. Visų pirma pavadinime aiškiai nurodyti Sąjungos energetikos infrastruktūros investiciniai projektai, kurie turi esminę reikšmę Sąjungos aprūpinimo energija veikimui ir saugumui.

53. 1 straipsnyje kalbama apie duomenų ir informacijos apie energetikos infrastruktūros energetinius projektus pateikimą iš esmės visuose energetikos sektoriuose, o tai gali būti paaiškinama tik būtinybe plačiu mastu imtis programavimo siekiant užtikrinti energijos rinkos veikimą, energijos tiekimo Sąjungoje saugumą ir naujų bei atsinaujinančių energijos šaltinių plėtojimą.

54. Toliau 2 straipsnyje pateikiamos terminų apibrėžtys, kurios akivaizdžiai susijusios su būtinybe pasiekti 1 straipsnyje nurodytus tikslus, ypač atsižvelgiant į tai, kad jame minimas specialusis subjektas, kuriam pavesta rengti ir tvirtinti visos Sąjungos daugiamečius energetikos infrastruktūros tinklo plėtros ir investicinius planus.

55. 3 straipsnyje taip pat konkrečiai nurodoma, kad, išskyrus tarpvalstybinius perdavimo projektus, atitinkami duomenys turi būti pateikiami suvestine forma, ir taip pabrėžiama, kad jie skirti minėtam sudėtingam programavimui, kuris yra daugiau nei paprastas bendros ir nesuvestinės informacijos rinkimas, kaip matyti ir iš nuorodos į 2 straipsnyje nurodytą specialųjį subjektą.

56. Be to, 5 straipsnyje apibrėžiamas informacinių pranešimų, kurių sąrašas ilgas ir išsamus, turinys. Šioje nuostatoje numatytos būtinybės gauti labai sudėtingus duomenis ir net svarbias pastabas dėl vėlavimo arba kliūčių įgyvendinti investicinius projektus protingiausias paaiškinimas būtų reikalavimas pasiekti SESV 194 straipsnio 1 dalyje nurodytus tikslus.

57. 6 straipsnis skirtas informacijos rinkimo ir pranešimo kokybei ir, kadangi jame minimos valstybių narių pastabos, duomenų paskelbimas suvestine forma ir 10 straipsnio 3 dalyje nurodyti tyrimai, jis skirtas veiklai, kuri pernelyg sudėtinga, kad būtų susijusi tik su bendros informacijos gavimu, ir kuri, atvirkščiai, gali būti susieta su sudėtingesne programavimo veikla, skirta Sąjungos energetikos politikos tikslams įgyvendinti.

58. Galiausiai 10 straipsnyje nurodyta, kad, remdamasi perduotais duomenimis ir informacija, taip pat prireikus – kitais duomenų šaltiniais, Komisija kas dvejus metus siunčia Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir paskelbia Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą, kuriuo siekiama:

a) nustatyti galimus būsimus energijos paklausos ir pasiūlos neatitikimus, kurie yra svarbūs Sąjungos energetikos politikos požiūriu;

b) nustatyti kliūtis investuoti ir populiarinti geriausią praktiką siekiant jas pašalinti;

c) esamiems ir potencialiems rinkos dalyviams užtikrinti daugiau skaidrumo.

59. Kadangi šiame straipsnyje numatytas minėtas Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimas, jame kalbama apie sudėtingą atitinkamos informacijos apdorojimo priemonę, kuri yra daugiau nei paprastas duomenų rinkimas ir kuria siekiama tikslų, turinčių prisidėti prie energijos rinkos veikimo užtikrinimo.

60. Visus minėtus ginčijamo reglamento straipsnius įvertinus atsižvelgiant į šio reglamento pavadinimą ir tarpusavyje palyginant šias nuostatas bei jas išanalizuojant, matyti, kad ginčijamo teisės akto turinys neskirtas bendram paprastos informacijos rinkimui, bet jis būtinas Sąjungos energetikos tikslams įgyvendinti.

61. Iš esmės 4 ir 7–9 straipsniai, kurie negali būti tiesiogiai susieti su šia politika ir iš tikrųjų susiję su paprastu informacijos rinkimu, dėl jų visiškai techninio pobūdžio reglamento struktūroje iš tikrųjų yra antraeiliai ir papildomi.

62. Dėl šių nuostatų ginčijamas reglamentas konkrečiai neišsiskiria, nes jos gali būti laikomos tipinėmis normomis, kurios įtvirtinamos bet kokioje priemonėje, susijusioje su informacijos rinkimu.

63. Tačiau kiti nagrinėti straipsniai (1–3, 5, 6 ir 10 straipsniai) ir ginčijamo reglamento pavadinimas laikytini pagrindiniais šio teisės akto elementais, nes jais apibrėžiamas pagrindinis jo dalykas, t. y. pareiga atlikti sudėtingus rinkimo, pateikimo ir nagrinėjimo veiksmus, kurie akivaizdžiai susiję su sudėtingu programavimu iš esmės visose Sąjungos energetikos politikos srityse ir sektoriuose, siekiant įgyvendinti SESV 194 straipsnio 1 dalyje nurodytus tikslus.

64. Darytina išvada, kad, siekiant įvertinti ginčijamą reglamentą ir nustatyti tinkamą jo teisinį pagrindą, būtina išanalizavus jį sudarančius elementus teikti pirmenybę tai jo daliai (pavadinimui ir 1–3, 5, 6 ir 10 straipsniams), kuri jį akivaizdžiai išskiria iš kitų galimų teisės aktų, susijusių su informacijos rinkimu, nes jame konkrečiai apibrėžtas dalykas (informacija, susijusi su energetikos infrastruktūros investiciniais energetiniais projektais) ir dėl to jis yra priemonė, būtina tam tikros sektorinės Sąjungos politikos, kaip antai energetikos politika, tikslams įgyvendinti.

65. Kitos cituotos nuostatos (4 ir 7–9 straipsniai) yra mažiau svarbios, nes dėl visiškai techninio savo pobūdžio neturi ypatingų požymių ir neleidžia nustatyti sąsajos su konkrečia Sąjungos politika ir galėtų būti įtvirtintos bet kuriame reglamente, susijusiame su informacijos rinkimu.

66. Pateiktas pastabas, ypač nurodytas 64 punkte, be to, patvirtina ginčijamo reglamento konstatuojamųjų dalių, išdėstytų prieš reglamento norminę dalį, analizė.

67. Visų pirma matyti, kad 1, 5 ir 15 konstatuojamosiose dalyse iš esmės pažymima, jog atitinkama informacija turi būti renkama tam, kad Komisija galėtų vykdyti savo funkciją energetikos srityje ir teikti pasiūlymus dėl būsimos energijos paklausos ir pasiūlos pusiausvyros, be kita ko, nustatydama galimus infrastruktūros ir investicijų trūkumus, o tai reiškia, kad ginčijamu reglamentu siekiama užtikrinti energijos rinkos veikimą.

68. Be to, 2–4 konstatuojamosiose dalyse kartu pabrėžiama būtinybė užtikrinti energijos rinkos veikimą ir energijos tiekimo saugumą Sąjungoje, taip pat skatinti energijos vartojimo efektyvumą bei taupymą ir naujų bei atsinaujinančių energijos formų plėtojimą, – visa tai pagal SESV 194 straipsnio 1 dalį yra Sąjungos energetikos politikos tikslai.

69. Todėl patvirtinama, kad ginčijamo reglamento tikslas – įgyvendinti Sąjungos energetikos politikos tikslus, o ne vykdyti bendrą informacijos rinkimą.

70. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, negaliu pritarti Tarybos teiginiui (kurį palaiko Prancūzijos Respublika), jog reikia atmesti bet kokią ginčijamo reglamento ir SESV 194 straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų sąsają, nes nagrinėjamo teisės akto tikslas – tik teikti informaciją, kaip tai matyti iš tos aplinkybės, kad 1 ir 3–9 straipsniai [18] skirti tik duomenų pateikimo aspektams.

71. Šiuo klausimu priminsiu tai, ką jau išdėsčiau, be to, pažymėsiu, kad nagrinėjant atitinkamus straipsnius negalima jų skaityti formaliai ir atskirai, neatliekant bendro ir nuoseklaus vertinimo.

72. Ginčijamo reglamento tikslas – užtikrinti ne informacijos apskritai, bet ypatingo pobūdžio informacijos, kaip antai susijusios su investicijomis į energetikos infrastruktūrą, priskirtinos tam tikram konkrečiai Sutartyse numatytam sektoriui (energetika), rinkimą.

73. Tuo, ką teigia Taryba, atvirkščiai, skatinama neatsižvelgti į tikrąjį nagrinėjamos informacijos pobūdį, ypač į specifinį jos turinį, ir visą dėmesį sutelkti tik į formalų ir neginčijamą materialaus duomenų pateikimo aspektą, o ne į šio duomenų pateikimo sąsają su Sąjungos energetikos politika.

74. Taryba taip pat teigia, kad išnagrinėjus ginčijamo reglamento 10 straipsnį matyti Komisijai keliami ypatingi tikslai ir sąlygos, susijusios su pačiu duomenų naudojimu ir skleidimu, ypač susijusios su gautos informacijos apdorojimu ir investicijų į energetikos infrastruktūrą raidos ir perspektyvų tyrimo atlikimu.

75. Šie tikslai apskritai išplaukia iš ES 17 straipsnio, pagal kurį Komisija remia bendruosius Sąjungos interesus, teikia pasiūlymus, užtikrina, kad būtų taikomos Sutartys ir priemonės, kurias patvirtina institucijos.

76. Taigi, Tarybos teigimu, ginčijamo reglamento tikslas – sudaryti Komisijai sąlygas reguliariai gauti atnaujintus duomenis sukūrus vienodą šių duomenų rinkimo ir pateikimo sistemą tam, kad ji galėtų pasiekti savo tikslus, „nes patikimos informacijos turėjimas yra lemiamas, kad Komisija galėtų dirbti savo darbą“ [19].

77. Šiuo klausimu pakartosiu, kad būtina visapusiškai išnagrinėti ginčijamo reglamento tekstą ir šis nagrinėjimas neturi būti visiškai formalus, o turi leisti nustatyti tikrąjį jo tikslą įvertinus kartu jo nuostatas ir konstatuojamąsias dalis bei atitinkamos informacijos pobūdį.

78. Atlikus šį vertinimą, atrodo akivaizdu, kad, kaip jau nurodžiau, aptariamo informacijos rinkimo tikslas – prisidėti prie tikslų, nurodytų SESV 194 straipsnio 1 dalyje, pasiekimo ir kad apskritai šis tikslas negali būti siejamas su ES 17 straipsniu.

79. Todėl reikia patvirtinti, kad, atsižvelgiant tiek į ginčijamo reglamento turinį, tiek į jo tikslą, kurie matyti išnagrinėjus jo pavadinimą, straipsnius ir konstatuojamąsias dalis, ginčijamas teisės aktas yra *priemonė, būtina* SESV 194 straipsnio 1 dalyje aiškiai apibrėžtiems Sąjungos energetikos politikos tikslams pasiekti.

80. Tai matyti iš aplinkybės, kad reglamentu siekiama gauti ne bendro pobūdžio informaciją, o duomenis ir informaciją, kurie konkrečiai apibrėžti, nes susiję su energetikos infrastruktūra, ir būtent dėl jų specifikos šis informacijos rinkimas, atvirkščiai nei savo atsiliepimuose teigia Komisija, yra *būtina sąlyga* bet kokiems vėlesniems sudėtingesniems veiksmams, būtiniems SESV 194 straipsnio 1dalyje nurodytiems tikslams pasiekti, atlikti ir konkrečiai įgyvendinti Sąjungos energetikos politiką, kuri, kaip matyti, yra ginčijamo reglamento tikslas.

18 — Prancūzijos Respublika taip pat nurodo 1, 5–10 ir 12–14 konstatuojamąsias dalis.

19 — Žr. Tarybos atsiliepimo į ieškinį 17 punktą.

81. Pati Taryba netiesiogiai pripažįsta, jog aptariama informacija yra specifinė ir susijusi su SESV 194 straipsniu, kai teigia, kad ji būtina tam tikrai Sutartyje numatytai politikai įgyvendinti ir kad ginčijamas reglamentas susijęs su tam tikra Sąjungos politika, nagrinėjamu atveju – energetikos politika [20].

82. Iš tikrųjų tai, kad ši informacija būtina energetikos politikai įgyvendinti, priešingai nei toliau teigia Taryba, nėra „būtina sąlyga 337 straipsniui taikyti“ [21], o atvirkščiai, kaip jau pažymėjau šios išvados 43–47 punktuose, yra sąlyga, kurios pagal SESV 194 straipsnio 2 dalį reikalaujama pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimant priemones, skirtas SESV 194 straipsnio 1 dalyje numatytiems tikslams pasiekti [22].

83. Išdėstytus argumentus dar patvirtina tai, kad jeigu būtų pritarta Tarybos teiginiui, Parlamento dalyvavimas Sąjungos teisėkūros procese būtų apribotas, nepaisant Teisingumo Teismo praktikoje jam teikiamos svarbos [23], be to, nebūtų atsižvelgta į naujausią tendenciją Sąjungoje, pagal kurią, kartu atsižvelgiant į Lisabonos sutartį, procedūra pagal SESV 194 straipsnio 2 dalį – tai įprasta teisėkūros procedūra, kai Parlamentui suteikiama teisė visiškai dalyvauti įgyvendinant teisėkūros funkciją ir dėl kurios liko labai mažai atvejų (kaip SESV 337 straipsnio atvejis), kada Taryba reglamentus priima paprastąja balsų dauguma.

84. Kitais Tarybos, Komisijos ir Prancūzijos Respublikos nurodytais argumentais negalima paneigti išvados, kurią jau padariau remdamasis ginčijamo reglamento turiniu ir tikslu.

85. Savo pareiškimuose jos teigia, kad nors ginčijamas reglamentas gali būti susietas su energetikos sektoriumi, atsižvelgiant į pagrindinį jo tikslą, jo poveikis atitinkamai politikai yra netiesioginis ir šalutinis, ir jis tėra sąlyga, nes būtent siekiant tiesiogiai įgyvendinti energetikos politikos tikslus, reikia gerokai svarbesnių priemonių nei paprastas reikalingos informacijos rinkimas.

86. Negaliu pritarti šiam teiginiui, nes, remiantis išdėstytais argumentais konstatavus, kad yra akivaizdi ir būtina nagrinėjamų teisės nuostatų sąsaja su SESV 194 straipsnio 1 dalyje numatytais Sąjungos energetikos politikos tikslais ir energetikos infrastruktūros aprūpinimu, negalima teigti, kad ginčijamas reglamentas turi tik netiesioginį ir šalutinį poveikį šiai politikai.

87. Taip pat negali būti pritarta pastabai, kad SESV 337 straipsnis būtų visiškai neveiksmingas, jei visais atvejais, susijusiais su sektorine Sąjungos politika, jis negalėtų būti teisės aktų, susijusių su informacijos rinkimu, teisinis pagrindas.

88. Vis dėlto SESV 337 straipsnis gali būti ir toliau taikomas kaip atskiras teisinis pagrindas, išskyrus atvejus, aiškiai reglamentuotus normomis, kuriomis, kaip šioje byloje, numatytas įprastos teisėkūros procedūros arba bet kuriuo atveju specialių procedūrų taikymas, bet juo negali būti remiamasi sektoriuje, visiškai ir bendrai reglamentuotame Sutarčių nuostatomis, kuriomis nukrypstama nuo jame numatytos procedūros.

20 — Žr. Tarybos atsiliepimo į ieškinį 29 punkto pirmąją dalį.

21 — Žr. Tarybos atsiliepimo į ieškinį 29 punkto paskutinę dalį.

22 — Iš tikrųjų SESV 194 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, „nepažeidžiant kitų Sutarčių nuostatų taikymo, Europos Parlamentas ir Taryba, spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, nustato priemones, būtinas 1 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti. Šios priemonės patvirtinamos pasikonsultavus su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu bei Regionų komitetu“.

23 — Teisingumo Teismas pažymėjo, kad veiksmingas Parlamento dalyvavimas priemonių tvirtinimo procedūroje tuo atveju, kai jis numatytas, Bendrijos lygiu atspindi pagrindinį demokratijos principą, kad tautos dalyvauja įgyvendinant valdžią per atstovaujamąją asamblėją ir kad šis dalyvavimas yra esminis Sutartimi siekiamos institucinės pusiausvyros elementas (1980 m. spalio 29 d. Sprendimo *Roquette Frères prieš Tarybą*, 138/79, Rink. p. 3333, 33 punktas).

89. Iš tikrųjų, atvirkščiai nei teigia Taryba ir Komisija, šioje byloje kyla klausimas ne dėl Komisijos teisės laisvai naudoti teisėtai gautą informaciją vykdant, be kita ko, užduotis (numatytas Sutartyse), susijusias su kitomis politikos sritimis nei tos, kuriose informacija buvo gauta, bet dėl pareigos priimti teisės aktus, kuriais reglamentuojama ši teisė gauti informaciją, remiantis tinkamu teisiniu pagrindu ir visų pirma pagal Sutartyse numatytą procedūrą, kai kalbama apie sritis, kurios yra išsamaus sektorinio reglamentavimo dalykas.

90. Taip pat negaliu pritarti teiginiui, kad SESV 337 straipsnis yra pakankamas ginčijamo reglamento teisinis pagrindas, nes kita nuostata, t. y. 338 straipsnis, susijęs su priemonėmis, kurios turi būti priimtos siekiant rengti statistinę informaciją Sąjungos veiklos rezultatams apibūdinti, yra tinkamas teisinis pagrindas grindžiant šios statistinės informacijos rengimą visuose sektoriuose, įskaitant energetikos.

91. Remiantis šiuo teiginiu, SESV 338 straipsnis, kadangi jis priskirtas prie bendrųjų ir baigiamųjų Sutarties nuostatų, yra bendro pobūdžio, todėl taikytinas visose Sąjungos kompetencijos srityse; tokia pat išvada darytina kalbant apie SESV 337 straipsnį, nes šis straipsnis priskirtas toms pačioms bendrosioms ir baigiamosioms nuostatoms ir taip yra pat bendrojo pobūžio.

92. Nors SESV 338 straipsnis nagrinėjamu atveju nėra svarbus, reikia patvirtinti jau išdėstytus argumentus, kad jeigu tam tikra sritis yra išsamaus sektorinio reglamentavimo Sutartimis dalykas, atitinkamos normos iš esmės yra tinkamas teisinis pagrindas priimant šią sritį reglamentuojančius teisės aktus, kurie turi būti priimami pagal šiose normose nurodytą procedūrą, jeigu ji numatyta.

93. Be to, pagal SESV 338 straipsnį, kitaip nei pagal SESV 337 straipsnį[24], turi būti taikoma įprasta teisėkūros procedūra, kaip ir pagal SESV 194 straipsnio 2 dalį[25].

94. Darytina išvada, kad, kalbant apie energetikos srities statistinę informaciją, SESV 194 straipsnis būtų tinkamas teisinis pagrindas ir kartu su juo galėtų būti nurodytas SESV 338 straipsnis, nes taikytina tvirtinimo procedūra yra tokia pati, todėl juo negali būti pakenkta Parlamento padėčiai.

95. Tačiau SESV 337 straipsnis, kitaip nei SESV 338 straipsnis, negali būti nurodytas kaip teisinis pagrindas kartu su SESV 194 straipsniu, nes pagal Teisingumo Teismo praktiką toks variantas negalimas, jeigu, kaip nagrinėjamu atveju, abu teisiniai pagrindai yra nesuderinami[26] ir jei bet kuriuo atveju taikant juos kartu pažeidžiamos Parlamento teisės[27] (nes jam neleidžiama pasinaudoti savo teise visiškai vykdyti teisėkūros funkciją).

96. Todėl baigdamas kalbėti apie SESV 194 ir 337 straipsnių santykį siūlau Teisingumo Teismui patenkinti ieškinį ir panaikinti ginčijamą reglamentą.

24 — Pagrįsta, atsižvelgiant į tai, kad statistinės informacijos rengimas yra gerokai sudėtingesnė veikla nei informacijos rinkimas, kuris paprastai yra šio rengimo pagrindas.

25 — Grįsdama savo teiginį Prancūzijos Respublika pabrėžia, kad, pateikdama Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos aplinkos ekonominių sąskaitų pasiūlymą (KOM(2010) 132 galutinis, 2010 m. balandžio 9 d.), Komisija nurodė SESV 338 straipsnį, o ne SESV 192 straipsnio 1 dalį, ir Parlamentas nepareiškė jokio prieštaravimo. Šis argumentas nepagrįstas, nes jei buvo taikyta tinkama procedūra, Parlamentas neturėtų jokio suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

26 — Abiejose nuostatose numatytos visiškai skirtingos procedūros, nes SESV 194 straipsnyje yra numatyta taikyti įprastą teisėkūros procedūrą, kuria Parlamentui pripažįstama teisė visiškai dalyvauti įgyvendinant teisėkūros funkciją ir reikalaujama, kad Taryba spręstų kvalifikuotąja balsų dauguma, o SESV 337 straipsnyje numatyta, kad Taryba sprendžia paprasta balsų dauguma, nedalyvaujant Parlamentui.

27 — 1991 m. birželio 11 d. Sprendimas *Komisija prieš Tarybą* (minėtas 14 išnašoje, 17–21 punktai) ir 2006 m. sausio 10 d. Sprendimas *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* (cituotas 15 išnašoje, 57 punktas).

B – *Dėl SESV 194 straipsnio ir Euratomo sutarties 187 straipsnio santykio*

97. Euratomo sutarties 187 straipsnis įtvirtintas Euratomo sutarties V antraštinėje dalyje, kurioje numatytos šios sutarties bendrosios nuostatos, ir jame nustatyta:

„Komisija, laikydamasi pagal šios Sutarties nuostatas Tarybos nustatytų apribojimų ir sąlygų, gali rinkti bet kokią informaciją ir daryti bet kokį patikrinimą, reikalingą jai patikėtoms užduotims atlikti.“

98. Kalbėdamas apie Euratomo sutarties 187 straipsnio ir SESV 194 straipsnio santykį visų pirma darau nuorodą į argumentus, kuriuos jau pateikiau kalbėdamas apie SESV 337 straipsnį.

99. Be to, reikia pridurti, kad Euratomo sutartyje įtvirtintos tam tikros specialios energetikos srities nuostatos, kurios patenka į SESV 194 straipsnio 2 dalyje numatytos išlygos taikymo sritį, ir atitinkamai, kalbant išimtinai apie branduolinės energetikos sritį, jomis nukrypstama nuo šios normos.

100. Konkrečiai kalbant, Euratomo sutarties 41 straipsniu kartu su Euratomo sutarties 42–44 straipsniais, kuriuose detalizuojama tvarka, reglamentuojamas, kiek tai susiję su šiuo ginču, „investavimo projektų, susijusių su naujais įrenginiais, taip pat su keitimu arba pertvarkymu, kurie atitinka pobūdžio ir dydžio kriterijus, nustatytus Tarybos remiantis Komisijos pasiūlymu“, pateikimas.

101. Pagal Euratomo sutarties 40 straipsnį šio pateikimo tikslas – skatinti asmenų ir įmonių veiklą ir sudaryti sąlygas koordinuotai jų investicijų plėtrai branduolinės energijos srityje, ir šiuo tikslu Komisija reguliariai skelbia parodomąsias programas, kuriose visų pirma nurodo branduolinės energijos gamybos tikslus ir visas jiems įgyvendinti būtinų investicijų rūšis.

102. Atsižvelgiant į tai, kad minėtos Euratomo sutarties nuostatos yra specialiosios SESV 194 straipsnio 2 dalies atžvilgiu, jos gali, neviršydamos jų taikymo srities ribų[28], būti teisinis pagrindas, kuriuo remiantis galima priimti reglamentus, susijusius su atitinkamos informacijos rinkimu.

103. Euratomo sutarties 187 straipsnis gali būti nurodytas kaip kitas arba papildomas teisinis pagrindas, nes dėl to nekyla jokių procedūrinių problemų[29], atsižvelgiant į tai, kad pagal Euratomo sutarties 41 straipsnį Taryba sprendžia kvalifikuotąja balsų dauguma.

104. Negaliu pritarti Tarybos, Komisijos ir Prancūzijos Respublikos teiginiui, kad Euratomo sutarties 187 straipsnis, atvirkščiai, yra bendroji norma, kuria turi būti grindžiamas bet koks informacijos rinkimas, Komisijos vykdomas siekiant Euratomo sutartyje numatytų tikslų.

105. Atsižvelgiant į šį teiginį, Euratomo sutarties 40–44 straipsnių taikymo sritis yra labiau ribota nei Euratomo sutarties 187 straipsnio, nes pagal tuos straipsnius atitinkama įmonė tik vieną kartą turi pateikti informaciją, susijusią su individualiu projektu jo pradinėje stadijoje.

106. Euratomo sutarties 187 straipsniu turėtų būti remiamasi, nes jo taikymo sritis yra platesnė nei Euratomo sutarties 40–44 straipsnių, tuomet, kai, kaip nagrinėjamu atveju, ne tik privačios įmonės, bet ir valstybės narės turi reguliariai teikti suvestinius duomenis, skirtus ne išimtinai koordinuotai investicijų plėtrai branduolinės energetikos srityje, o naudoti bet kokiam tyrimui, kuris, Komisijos manymu, būtinas arba tinkamas įgyvendinant jai patikėtas užduotis.

28 — Jos susijusios su ta pačia sritimi, t. y. energetikos, bet su ypatingu jos sektoriumi – branduoline energetika, todėl šiuo atveju reikia taikyti taisyklę, pagal kurią specialiajai nuostatai taikoma pirmenybė bendrosios normos atžvilgiu.

29 — Remiantis SESV 16 straipsnio 3 dalies nuostata, kuri taikoma, nes Euratomo sutarties 106a straipsnio 1 dalyje daroma nuoroda į ją, pagal Euratomo sutarties 187 straipsnį Taryba sprendžia kvalifikuotąja balsų dauguma.

107. Šiuo klausimu pakartosiu, kad Euratomo sutarties 187 straipsnis – tai nuostata, kuri, kaip ir SESV 337 straipsnis [30], privalo būti siejama su Sutarties normomis, kuriomis Komisijai patikimos konkrečios užduotys.

108. Todėl Euratomo sutarties 187 straipsnis, o ne SESV 194 straipsnis gali būti teisės aktų, priimamų informacijos apie investicijas į branduolinės energetikos infrastruktūrą rinkimo srityje, teisinis pagrindas, tik jeigu jis gali būti susietas su Euratomo sutarties nuostatomis, kuriomis, taikant SESV 194 straipsnio 2 dalies išlygą, nuo jo nukrypstama, kaip yra konkrečiai Euratomo sutarties 40–44 straipsnių atveju.

109. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad Euratomo sutarties 187 straipsnis nėra specialioji norma SESV 194 straipsnio atžvilgiu, juo negali būti tiesiogiai nukrypstama nuo SESV 194 straipsnio nes, kadangi nagrinėjamu atveju viršijamos Euratomo sutarties 40–44 straipsnių taikymo srities ribos, tinkamas ginčijamo reglamento teisinis pagrindas yra SESV 194 straipsnis.

110. Praktiškai nagrinėjamos informacijos pateikimas suprantamas plačiau, nei numatytasis pagal Euratomo sutarties 40–44 straipsnius, nes jis susijęs su valstybėmis narėmis (kurioms įmonės turi pateikti informaciją), yra nuolatinio pobūdžio ir daugiausia susijęs su suvestiniais duomenimis, o ne su individualiais projektais [31].

111. Tai rodo, kad nagrinėjama informacija skirta ne vien tam, kad Komisijai būtų pranešta apie individualius konkrečių įmonių investicijų branduolinės energijos srityje projektus [32], bet gali būti naudojama renkant sudėtingesnius duomenis, skirtus panaudoti įgyvendinant SESV 194 straipsnio 1 dalyje nurodytus energetikos tikslus, todėl šis straipsnis yra tinkamiausias teisinis pagrindas.

112. Be to, net darant prielaidą, kad ginčijamą reglamentą sudaro du komponentai, tas jo komponentas, kurio teisinis pagrindas, atsižvelgiant į nurodytas ribas, gali būti Euratomo sutarties 40–44 straipsniai (prie kurių gali būti priskirtas Euratomo sutarties 187 straipsnis), nėra pagrindinis arba dominuojantis palyginti su tuo komponentu, kuris gali būti susietas su SESV 194 straipsniu.

113. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, nurodytą šios išvados 15 išnašoje, ginčijamą reglamentą bet kuriuo atveju reikėtų grįsti SESV 194 straipsniu – teisiniu pagrindu, kurio reikalauja jo tikslas ir pagrindinis arba dominuojantis komponentas.

114. Galiausiai primintina, kad Teisingumo Teismas pateikė šalims [33] klausimą dėl galimybės remtis ir SESV 194 straipsniu, ir Euratomo sutarties 187 straipsniu kaip ginčijamo reglamento teisiniais pagrindais, jeigu juose numatytos procedūros gali būti pripažįstamos suderinamomis, nepaisant jų skirtumų.

115. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, jog galimas dviejų nuostatų suderinamumas neturi jokios reikšmės nusprendus, kad SESV 194 straipsnis yra vienintelė norma, taikytina remiantis išdėstytais argumentais.

30 — Šiuo klausimu darau nuorodą į šios išvados 27–29 punktus.

31 — Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 3 straipsnio 1 dalies, kuri suformuluota taip: „Nuo 2011 m. sausio 1 d. ir paskui kas dvejus metus valstybės narės arba subjektai, kuriuos jos įgaliojo atlikti šią užduotį, nesudarydami pernelyg didelės duomenų rinkimo ir ataskaitų teikimo naštos, sukaupia visus šiame reglamente nurodytus duomenis ir informaciją.
Duomenis ir susijusią šiame reglamente nurodytą projektų informaciją jos praneša Komisijai 2011 m., kurie yra pirmieji ataskaitiniai metai; paskui ataskaitos teikiamos kas dvejus metus. Šis pranešimas pateikiamas suvestine forma, išskyrus duomenis ir atitinkamą informaciją, susijusią su tarpvalstybiniais perdavimo projektais <...>.“

32 — Ginčijamo reglamento priedo 3.1 punkte kaip viena iš atitinkamų investicinių projektų rūšių aiškiai nurodytos šiluminės ir atominės elektrinės.

33 — Žr. šios išvados 15 punktą.

116. Jeigu, atvirkščiai, būtų teigiama, kad ginčijamą reglamentą sudaro du komponentai arba jis turi du tikslus ir neįmanoma nustatyti dominuojančio komponento arba tikslo [34], net jei atitinkamos procedūros teoriškai būtų suderinamos tarpusavyje (tai savo atsakymuose teigė Parlamentas, Taryba ir Prancūzijos Respublika, o Komisija neigė) [35], kad ir kaip būtų, konkrečiu nagrinėjamu atveju turėjo būti taikoma SESV 194 straipsnyje numatyta procedūra, nes Euratomo sutarties 187 straipsnyje nenumatytas joks Parlamento dalyvavimas.

117. Atsižvelgiant į visa tai, Taryba galėjo ginčijamą reglamentą priimti kaip teisiniu pagrindu remdamasi ne SESV 337 straipsniu ir Euratomo sutarties 187 straipsniu, o SESV 194 straipsniu ir turėjo paisyti pastarojoje nuostatoje numatytos procedūros.

118. Savo atsiliepime į ieškinį Taryba prašė tuo atveju, jei ginčijamas reglamentas būtų panaikintas, jo padarinius palikti galioti iki naujo teisės akto priėmimo. Parlamentas neprieštaravo, kad šis prašymas būtų patenkintas.

119. Pagal SESV 264 straipsnio 2 dalį, taikytiną ir Euratomo sutarties atvejui, nes Euratomo sutarties 106a straipsnio 1 dalyje į ją daroma nuoroda, Teisingumo Teismas, jei mano, kad tai reikalinga, nurodo, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai.

120. Šiuo atveju pažymėtina, kad nagrinėjama informacija prisidedama prie energetikos infrastruktūros investicinių projektų įgyvendinimo ir ji būtina Sąjungos energetikos politikai įgyvendinti. Konkrečiai kalbant, ji turi esminę reikšmę tam, kad daugiametis investicijų programavimas būtų tinkamai vykdomas.

121. Be to, pats Parlamentas, nors ir prašė panaikinti ginčijamą reglamentą, neprieštaravo Tarybos prašymui (kuriam pritaria ir Komisija), nurodęs, kad apskritai jis neprieštarauja ginčijamo akto tikslui ir priemonėms, kurios buvo pasirinktos šiam tikslui pasiekti.

122. Todėl manau, kad, atsižvelgiant į nagrinėjamos Sąjungos politikos svarbą ir tai, kad šalių ginčas iš esmės buvo susijęs tik su ginčijamo reglamento priėmimo procedūros pasirinkimu, yra teisėtų priežasčių Teisingumo Teismui palikti galioti jo padarinius iki naujo teisės akto priėmimo.

123. Taigi siūlau Teisingumo Teismui patenkinti ieškinį ir panaikinti ginčijamą reglamentą, o jo padarinius palikti galioti iki naujo teisės akto priėmimo.

V – Dėl bylinėjimosi išlaidų

124. Manau, kad Taryba, kaip pralaimėjusi šalis, turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kaip to prašo Parlamentas.

125. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalį Prancūzijos Respublika ir Komisija turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

34 — Tai vienintelis atvejis, kai teoriškai galimas dvigubas teisinis pagrindas, todėl kyla procedūrų suderinamumo klausimas.

35 — Taryba kvalifikuotąja balsų dauguma sprendžia tiek taikant SESV 194 straipsnyje numatytą įprastą teisėkūros procedūrą, tiek Euratomo sutarties 187 straipsnį. Pagrindinis dviejų procedūrų skirtumas tėra tai, kad pagal SESV 194 straipsnį yra numatytas Parlamento dalyvavimas. Taigi teoriškai vien formos ir procedūros požiūriu, neatsižvelgiant į patvirtintų priemonių pobūdį, jų suderinamumas negali būti visiškai atmestas.

VI – Išvada

126. Remdamasis išdėstytais argumentais, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

1. Panaikinti 2010 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96.

2. Palikti galioti Reglamento Nr. 617/2010 padarinius iki naujo reglamento, kuris turi būti priimtas remiantis tinkamu teisiniu pagrindu, įsigaliojimo.

3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

4. Europos Komisija ir Prancūzijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.